

Prezydent Miasta Poznania

Or-II.0003.1.110.2014

270814-1357

Poznań, 27 czerwca 2014 r.

**Pan
Michał Grześ
Wiceprzewodniczący
Rady Miasta Poznania**

Szanowny Panie Przewodniczący,

ustosunkowując się do przekazanej pismem z dnia 13 czerwca 2014 r. interpelacji Pana Przewodniczącego w sprawie powstania ogrzewalni w pobliżu dworca kolejowego Poznań – Główny uprzejmie wyjaśniam:

Zgodnie z opracowanym przez zespół ekspercki modelem „Gminnego Standardu Wychodzenia z Bezdomności” w ramach projektu systemowego „Tworzenie i rozwijanie standardów usług pomocy i integracji społecznej” placówki świadczące pomoc osobom bezdomnym zostały podzielone na trzy grupy: placówki pomocy doraźnej, placówki stacjonarne, placówki umożliwiające pobyt w warunkach samodzielnego zamieszkania.

Ogrzewalnia jest placówką pomocy doraźnej i wspiera osoby bezdomne w najtrudniejszej sytuacji życiowej. Zgłaszają się do niej osoby, które z różnych powodów nie chcą skorzystać z pomocy placówek stacjonarnych. Placówka tego typu ma przede wszystkim zapewnić schronienie w sytuacji kryzysowej, a tą najczęściej jest niska temperatura powietrza w okresie zimowym. Pobyt w takiej placówce nie może nakładać na osoby zbyt wielu ograniczeń, w tym ograniczeń formalnych takich jak skierowanie wymagane przy placówkach stacjonarnych. Ponieważ ograniczenia są zredukowane do minimum, dopuszcza się przyjmowanie do ogrzewalni osób pod wpływem alkoholu i/lub środków psychoaktywnych.

Taka forma placówki, ze względu na tymczasowe przebywanie w niej osoby bezdomnej, ma swoje ograniczenia w świadczeniu usług. W tym wypadku systematyczna i rozbudowana praca z bezdomnym nie jest możliwa. Można ją sprowadzić jedynie do przeprowadzenia wstępnego wywiadu z daną osobą, wstępnych oględzin, umożliwienia kąpieli, spożycia ciepłego posiłku,

wymiany odzieży i przede wszystkim zabezpieczenia przed wychłodzeniem organizmu. Ograniczona informacja o osobach bezdomnych powoduje, że w większości przypadków są to osoby anonimowe. W związku z tym kontrola nad nimi jest też niepełna. Zgodnie ze standardami opisanymi w przygotowanym modelu oraz doświadczeniami podmiotów prowadzących ogrzewalnie w innych miastach takich jak: Gdańsk, Wrocław, Kraków, Łódź, w placówkach tego typu nie powinno przebywać więcej niż 25-50 osób. Daje to gwarancję utrzymania ładu i porządku w danej placówce oraz zapewnienia bezpieczeństwa bezdomnym, jak i osobom przebywającym w pobliżu ogrzewalni.

Ponadto skumulowanie dużej liczby bezdomnych w jednym miejscu nie przyczynia się do wzrostu skuteczności pracy wykonanej przez służby socjalne. Możemy raczej uzyskać efekt negatywny wywołany zwiększonym poczuciem anonimowości osób i powstania swoistych subkultur bezdomnych, które wytworzą własne prawa i których kontrola będzie utrudniona.

Powyższe stanowisko opiera się również na doświadczeniach Wydziału Zdrowia i Spraw Społecznych, który w 1999 roku zorganizował noclegownię na 100 miejsc dla osób bezdomnych w hali Zakładów Hipolita Cegielskiego Poznań SA. Utrzymanie bezpieczeństwa w zorganizowanej placówce było możliwe jedynie po zatrudnieniu pracowników ochrony.

Informuję jednocześnie, że w budżecie Miasta na 2014 rok ujęto środki na wymieniony cel w zadaniu 85295 w wysokości 538 200,00 złotych.

Z poważaniem

Ryszard Grobelny

Do wiadomości:
Przewodniczący Rady Miasta Poznania